

Ahmet Terli

- Őirler -

Yayın Tarihi:

17.11.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Allahım sen bari affet beni!

Bir kulunu istemedem kırılmışım:
Gözyaşları sel olmuş, ağlatmışım,
geçen tüm yıllarına zehir katmışım.

Allahım sen bari affet beni!
Sen affet ki, belki o da affeder beni.

Nasıl oldu, nerden geldi, istemedim:
Neler, nasıl sebep oldu, kestiremedim,
ben ona hatalarımı affettiremedim.

Allahım sen bari affet beni!
Sen affet ki, belki o da affeder beni.

Ne dese, ne söylese o hep haklıydı:
Olaylarda kahroldum, içim parçalandı,
şimdi geçen yıllardan acı hatıralar kaldı.

Allahım sen bari affet beni!
Sen affet ki, belki o da affeder beni.

Köln, 28.02.1999

Ahmet Terli

Ana'ya selâm!

Yalnız bir günde mi saymalı, sevmeli?
Ana hakkı bir tek güne sığar mı?
„Anneler günü“ bir gün değil,
„Anneler günü“ bir ömür olmalı!

Sen,
ölümle kucaklaşıp
bir cana bin can katan,
Sen,
Kadın, Ana!
Sen, en büyük kahraman,
Sen, en büyük insan!

Selâm sana, saygı sana
Kadın, Ana!

Gece-gündüz demeden,
soğuk-sıcak bilmeden,
kendini düşünmeden
yavrular yetiştiren:

Selâm sana, saygı sana
Kadın, Ana!

Uğraşı ve çabalar
sürer ömrün boyunca
dört duvar arasında:

Selâm sana, saygı sana
Kadın, Ana!

Ahmet Terli

Aşk ateşi

Al ellerimi, tut ellerinle,
bu sevgimi duy ellerinde.
Bırak ellerin kalsın ellerimde,
sıcaklığın dolsun ellerime.

Al gözlerimi, bak gözlerimle,
görürsün sevgimi gözlerimde.
Dal gözlerimdeki hayallere,
tek sen varsın o derinliklerde.

Gel kalbimi al, giriver içine,
gör bu sevgimi en derinlerde.
Yasla kalbini benim kalbime,
duyayım sesini benim kalbimde.

Ellerin ellerim, gözlerin gözlerim olsun,
Kalbimden kalbine tüm sevgim dolsun.
Al ellerimi, gözlerimi, kalbim senin olsun,
Tüm sevgin, hayallerin hep benim olsun.

Ahmet Terli

Aşk gelince...

Göz görmez
kulak işitmez
gönül ferman dinlemez
aşk gelince...

Seven yanar
sevilen donar
sevenler sararıp solar
aşk gelince...

Hem söyler
hem dinletir
inim inim inletir
aşk gelince...

Sevenler coşar
sevilenler taşar
kuş olup dağlar aşar
aşk gelince...

Ahmet Terli

Aşk mahkumu

'Müebbet hapis' dediler hakimler;
O mukaddes aşkını çaldığım için senin.
'Sen bir altın kalp çaldın!' dediler
Beni sana ebediyyen mahkum ettiler.

İnan çok güzel bir ceza bu, bir bilsen:
İçimde, dışımda, tüm yaşamda yalnız sen.
Gecemi, gündüzümü, rüyalarımı süsleyen,
Damarımdaki kan, bir nefes sıhhatsın sen!

Beni mahkum eden hakimimsin sen,
Beni kontrol eden, beni izleyen polisim.
Seni seven ben, beni mutlu eden sen,
Ben şimdi artık ebediyyen seninim.

Ben mübbet hapis mahkuyum şimdi,
Ama yalnızlığım, hasretim, özlemim bitti.
Hiç kaybetmemek üzere buldum artık seni
Evet, aşkım en güzel cezaya çarptırdı beni.

Ahmet Terli

Aşk Nedir?

Düşünmeden sevmektir
Bilmeden inanmaktır
Körü-körüne kanmaktır...

Gözleri kör eder
Hisleri körükler
Mantığı yok eder...

Aşık:
Hep sever
Hep sevgi bekler...
Sevgisi bir ömür sürer?
Kim ne derse desin
Yalnız sevileni gözler...

Ama aşk:
Beklemektir
Özlemektir
Gözlemektir
Koşmak-koşturmaktır
Üzmektir
Üzölmektir
Ağlamaktır
Ağlatmaktır
Süzölmektir
Süzölmektir...

Aşk:
Duadır
Şarkıdır
Türküdüdür
Unutulmaz bir öyküdüdür...

Herşeydir
Hiçbirşey değildir
Bir damla gözyaşığıdır
Bazan ona bile değmez
Seven kendini aldatır...

Aşk:
Bir kar tanesi
Bir yağmur damlası
Bir buğday tarlası
Bir hayal dünyası

Bir fırtına
Bir volkan
Bir hortum
Sarıp sarmalayan
ordan oraya fırlatan...

Uykuları kaçırın

İnsanı kendinden çalan
Tüm yaşamı karıştıran...

Deprem gibi yıkan, yok eden
Sel gibi sürükleyen
Yangın gibi kül eden
İnsanı allak-bullak eden...

Bazan da sakin bir deniz
Bazan bir meltem
Bir bahar rüzgarı
Bir gül dalı...

Damarlardaki kan,
Ciğerlerdeki nefes,
Ama aktıkça
Ve ciğerlere doldukça...

Kan akmaz ve nefes dolmazsa
Hayalkırıklığına
MERHABA!

Yaz, 2007

Ahmet Terli

Ayrılırsak bir gün

Bunca yıl beraberlikten sonra
çocuklar gelirler boyumuza.
Nasıl yazılmışsa alnımıza,
çıkacağız bir gün o yolculuğa.

Seneler sonra bir gün
Allah gecinden versin!
Gidersem senden önce
üzülürüm.
Alışmıştık birbirimize,
bensiz ne yaparsın diye düşünürüm;
Haline üzülürüm.

Devam edersin mücadeleye,
mebursun yaşamaya.
Ölenle ölmemezki,
kader değiştirilmezki!

Seneler sonra bir gün
Allah gecinden versin!
Gidersen benden önce,
üzülürüm sensizliğe,
alışmıştık birbirimize.

Yanarım, kahrolurum,
devam ederim mücadeleye.
Yaşamaya mecburum:
Ölenle ölmemezki,
kader değiştirilmezki!

Çocuklar gider kendi yoluna,
onlar da olurlar anne, baba.
İnsan kalır sonunda yalnız başına.
Alın yazısı derler bunun adına,
Bir gün gelir her kulun başına.

Gözyaşları, üzölmek boşuna:
Ölenle ölmemezki,
kader değiştirilmezki!

Ahmet Terli

Bayram

BAYRAM

Hepimiz birer misafiriz, bu fani dünyada
Misafirlik üç gün, beş gün, yüz yıl sürse de!
Bu dünyada hepimiz Tanrı misafiriyiz aslında:
Üç yüz, beş yüz veya bin BAYRAM görsek de.

„Bir fincan kahvenin kırık yıl hatırı olurmuş“
Öyle demişmiş, acaba yanılmışlar mı Atalar!
Çünkü çok insanlar, çok insana iyilik yapmış;
Ama, yine de kat kat kötülükler bulmuşlar.

Güzel söz, tatlı dil de bir BAYRAM'dır aslında:
Bir gülüştür, bir tatlı bakıştır, gönül almaktır.
BAYRAM'dan ne anlar insan hasta yatağında,
Bir nefes sıhhat aslında en büyük BAYRAM'dır.

Mutluluk da güzel bir Bayram'dır onu yaşayana.
BAYRAM'ı hakikaten BAYRAM yapanlar varsa;
Ne mutlu tatlı-şirin dilleri ile gönül alanlara,
Ne mutlu güler yüz ile BAYRAM yaşatanlara!

Köln-DİTİB, 16.12.2001 (Ramazan Bayramı)

Ahmet Terli

Ben

Ben...

Ben aşka aşığım:
sevmeyi severim,
sevenleri, aşıkları,
kalp kırmayanları,
sevgi dağıtanları.

Severim ben
benim gibi
aşka aşık olanları...

Köln, 01.05.1983

Ahmet Terli

Bir küçük hediye

Mal-mülk, araba hepsi kalsın sizlere
Bana verebileceğiniz en güzel hediye
Zamanınızdan 3-5 dakika. 5-10 saniye
Kapatın gözlerinizi, kulaklarınız bende
Sizleri daldırayım 3-5 dakika hayallere...

Hani bir söz var ya,dolanır hep dillerde
Söylenir daima her yerde, her mecliste
Anılır, unutulmaz, onunla dolu bellekler
'Geçmiş zaman olur ki, hayali cihan değer'...

Milyonlar neye yarar, her şey gelir geçer
Mal-mülk yanar, yıkılır hepsi de biter
Tatlı-acı günler yok olur, geçer-gider
'Geçmiş zaman olur ki, hayali cihan değer',

Şiirimi dinlediniz, sizlere çok teşekkürler
Tatlı dil, güler yüz ile güzelleşir gönüller
Bir gün gelir insan gider, biter de ömürler
'Geçmiş zaman olur ki, hayali cihan değer'...

Ahmet Terli

En güzeli

Özlemler var, buram buram,
seni özlemek en güzeli.
Sevgiler var, tutam tutam,
seni sevmek en güzeli.

Gözler var, muhabbet saçar,
gözlerin; gözlerin en güzeli.
Gülüşler var, gül gibi açar,
senin bakışların sevgi seli.

Aşklar var, bir roman gibi,
aşkımız, aşkların en güzeli.
Sevgimiz bir masal gibi,
masalların da en güzeli.

Köln, 01.10.2003

Ahmet Terli

Köşe-bucak

Aradım seni dün yine köşe-bucak,
aradım seni dün yine kucak, kucak.
Anlatmak için sana olan hasretimi,
anlatmak için sana olan sensizliğimi...

Koşa koşa yoruldum sokaklarda,
koşa koşa ben hep senin arkanda.
Bir göründün, bir kayboldun sen,
kayıp düştüm, ellerim sana uzanırken.

Kâh bir melek gibi kanatlanıp uçtun,
kâh bir uçak, sanki de bir kuştun.
Bağırdıkça sana kısıldı sesim,
sanki seni seven ben, ben değildim.
Bazan kokladığım bir çiçektin,
sanki ben o çiçeğe konan bir böcektim.

Yine koştum arkandan köşe-bucak,
bağlıydı sanki birbirine ellerle ayak.
Seni gördüm yine gelirken bana,
karşına çıktı o an koskocaman bir bina.

Ayaklar gidiyordu sanki geri geri,
uazklaştırıyordu sanki birşeyler ikimizi.
Tam o anda yine tutmak istedim seni,
uzattım sana hasret dolu ellerimi.

Deymek üzereyken birbirine ellerimiz,
aramıza giriverdi o anda derya-deniz.
Bakıverdim hayâller kaybolmuş, perde düşmüş,
gözlerimi açtım ki, bu çok korkulu bir düşmüş...

Ahmet Terli

Köşe-kapmaca

An vardır:
Ağlamakla gülmek
iççe...
Sevinçle keder
peşpeşe...

An vardır:
Bilinmez
nerden nereye?

An vardır:
Bir bilmece...
çözülmez
benzer arap saçına...

Bu yaşam bence;
Baştan sona
Köşe-kapmaca...

Ahmet Terli

Ne diye?

„Allah sevmeyi emretti', bu kinler ne diye?
'Büyük aşklar var' diyorlar, ayrılıklar ne diye?
Ne diye bu küsmeler, dargınlıklar ne diye?
Yakınlaşmak varken, uzaklaşmak ne diye?

Ne diye beddualar, güzel sohbetler varken!
Ne diye kalp kırmalar, gönül almak varken!
Ne diye acı sözler, tatlı yemekler varken!
Ne diye sert bakışlar, gülen gözler varken!

„Bir tatlı tebessüm bin vuslata bedelken'
'Yeşil gözlerden muhabbet kapılırken'
'Akşam olunca göz rengine hasret kalınırken'
'Ah, bu şarkıların gözü neden kör olsun? '.

„Allah sevmeyi emretti', bu kinler ne diye?
'Büyük aşklar var' diyorlar, ayrılıklar ne diye?
Ne diye bu küsmeler, dargınlıklar ne diye?
Yakınlaşmak varken, uzaklaşmak ne diye?

Ahmet Terli

Ođlumuz, kızımız

Kuzularımız, arılarımız, balımız
Tatlılarımız, güllerimiz, bülbüllerimiz!
Özden gelen Özlemimiz...

Geldiniz de bitti hasretimiz
Renklendi, neşelendi günlerimiz
Ve de aylarımız, bütün yıllarımız...

Kuzularımız, tatlılarımız !
Önce mini mini bebelerdiniz...
Omuzlarımda gezdiniz
Sonra da emekleyip yürüdünüz.
Koşa koşa okullara gittiniz
Büyüdünüz, büyüdünüz, büyüdünüz...

Ayları, seneleri geride bıraktınız
Bu arada anne ve babanızı da yaşlandırdınız...
Yavrularımız, kuzularımız!
Üniversiteleri bitirip "adam" oldunuz
Ve bizleri gururlandırdınız...

Yavrularımız, kuzularımız!
Yolunuz açık, ömrünüz uzun olsun...
Hep yanınızda olsun bütün sevdikleriniz
Yarınlarınız sağlık ve mutluluk dolsun...

Köln-Blumenberg, 16.07.2006

Ahmet Terli

Olsam olsam...

Gel Gülüm, yaslan kollarıma
Kollarım uyuşsun, uyuşsun!
Yasla kalbini kalbimin ucuna
Kalbimin ninnisi seni uyutsun!

Gece bitmesin, sabah olmasın
Zaman dursun saatler çalmasın.
Gönüller sonsuz rüyaya dalsın
Uyusun, uyusun, hiç uyanmasın!

Köln, 02.02.1982

Ahmet Terli

Selam Sana Ey Vedia!

Selâm sana ey emaneti,
elli yıl evvelinden kalan
hatıraların hayali....

Hey gidi ellili yılların sonları
Hey gidi lise yılları, lise yolları,
Bugün de saklar belki koynunda
nice saf, temiz aşkları...

Tarsus Lisesi sıralarında
çıkıştın karşıma
ey ALTIOK, VEDİA!
Isınmıştım seninle edebiyata
Isınmıştım seninle divana,
şiiirlere, şarkılara...

Bir başka hava olurdu sınıfta
başladığında anlatmaya:
şairleri, şiiirleri, edebiyatı...
Nasıl unuturum Mahmut Candan'ı
„içimde kim vardır bir bilebilse
kendini bulursun kalbime girsene“
Her söylediğinde hayallere götüren,
her seferinde müzik ziyafeti veren...

Hey gidi ellili yılların sonları
Hey gidi lise yılları, lise yolları,
saklarmıştı koynunda nice hatıraları...
Nasıl ağlamıştın „Sessiz Gemi“ye
İstanbul aşığı Yahya Kemal'e
Senin öğretmenindi üniversitede
Nasıl ağlanmazdı ki, o usta kaleme...

Şimdi nerelerdesin ey VEDİA!
Hem uzaklarda, hem de benimlesin
Kavuşmak mümkün değilse de dağ dağa
Sen benim şiiirlerimdesin...

Gel gidelim şimdi seninle o yıllara
götüreyim seni gel ellili yılların sonlarına
Girelim o altı edebiyat sınıfına
kimler otururdu o zamanlar sıralarda:

31 Mehmet Berkmen, Hakkın rahmetine kavuşmuş
33 Oktay Özdemir
45 Durmuş Karaboğaz
97 Yakup Kemali Sing
103 Mustafa Zanalpalı
123 Tahsin Gürsuakar
285 Yüksel Boro
286 Tülay Boro
312 Sevil Dirlik

350 Erol Öncel, Hakkın rahmetine kavuşmuş
418 Hikmet Boro
451 Yusuf Kabaş
563 Kayhan Adıgüzel
609 Kayhan Dermancı
654 Suphi Türkoğlu
829 Yusuf Bayram
878 Yılmaz Acar
908 Mehmet Ok
909 Mahmut Candan
939 Aydın Tarım
975 Ayhan Ön
1124 Filiz Can
1188 Candan Köylüoğlu, Hakkın rahmetine kavuşmuş
1340 Ali Aykut Demirden
1450 Erdiñ Seymen
1550 Adnan Karagündüz
1878 Yaşar Seymen
1933 Yılmaz Şentürk
1954 Hasan Çalış
1965 Mehmet Meteris
1894 Duran Kırış
VE BEN.....137 Ahmet TERLİ
ZAMAN NASIL DA RÜZGAR GİBİ GEÇTİ....

EVET öğretmenim, işte böyle
kısa bir yolculuk yaptık seninle
gittik taa elli yıl öncesine...
Kimbilir kimler nerelerde,
Bir bilebilsek keşke...

Uzun yıllar ötesinden
hem de gönül bahçesinden
bir selâm gönderebilsek...
Daha nice Ramazanlara, Bayramlara
en tatlı Lise hatıralarıyla;
sağlık ve huzurla
kavuşma arzusuyla

Selâm sana ey VEDİA!

Köln, 01.10.2007
(vedia=emanet)
-1958/59 Tarsus Lisesi-

Ahmet Terli

Sen ve Ben çocuđum

Ben,
Türkiye`de doğmuşum
Güney`in sıcakında...

Sen,
Kuzey`in sođuđunda,
Avrupa`nın ortasında,
Almanya`da...

Ben,
oyuncaksız, televizyonsuz
büyümüşüm sokaklarda...

Sen,
herşeyin bolluđunda,
renkli televizyonla.

Ben eskiden
dođum günü bilmezken,
başlamışım kutlamaya
senin sevginden...

Ben,
şarkısıyla, şiiriyle
bağlıyım yine de
Türkiye`ye...

Sen ise,
karmakarışık hislerle,
gurbetlerde
bağlanmışsın bir sevgiye...

Sen burada
Almanya`yı bulmuşsun,
ben orada
Türkiye`yi kaybetmişim...

Ben burada yabancı,
Sen yabancı çocuđu.
Ben orada Almançı,
Sen Almançı çocuđu...

Ahmet Terli

Seninle, Güzel...

Bir yabancı Őehirde, bir küçük kahvede,
kahvelerimizi yudumladık seninle...

KarŐılıklı yudumlarken kahveleri,
binlerce sözler sessizce söylendi...
KonuŐtuklarımızı kimse duymadı, bilmedi,
herŐey sanki gndzleme bir rüya idi...

İnsanlar gelip geçti yanımızdan,
hiçbir Şey anlamadık konuŐulanlardan.
UzaklaŐmıŐtık sanki biz bu dünyadan,
geçiyorduk sanki sisler içinde bir ormandan...

Aık gözlerle rüya görmek ne güzel...
Seninle kahve içip, sessizce sohbet ne güzel...
Ne güzel, seninle temiz hayllere dalmak, ey Güzel...
Tatlı yiyip, tattlı içmek, tatlı geçinip gitmek...
Mutlu ve sevgilerle dolu günler, seninle en güzel....

Ahmet Terli

Sensiz olmuyor...

Olmuyor Gölüm, sensiz olmuyor,
yemenin, içmenin tadı olmuyor...
Geceler bir türlü bitmek bilmiyor,
sabahları Gölüm, sabah olmuyor...

Olmuyor gülüm, sensiz olmuyor,
odalar, balkonlar sensiz dolmuyor...
Ellerim, içim boş; gönlüm gülmüyor,
kısa da olsa ayrılık, sensiz olmuyor...

Kulaklarımda sesin, odalarda resmin,
şarkılarda, türkülerde söylenir ismin...
Bir ateş gibi yakar beni, sensizliğin,
sensiz hayatı Gölüm, ben neyleyim...

Sen gelince yemeğin tadı-tuzu olacak,
gelişinle, gülüşünle bende neş`e artacak...
Kısa da olsa bu acı ayrılık son bulacak,
sen gelince Gölüm, evde bayram olacak...

Ahmet Terli

Sonsuz rüya

Gel Gülüm, yaslan kollarıma
Kollarım uyuşsun, uyuşsun!
Yasla kalbini kalbimin ucuna
Kalbimin ninnisi seni uyutsun!

Gece bitmesin, sabah olmasın
Zaman dursun saatler çalmasın.
Gönüller sonsuz rüyaya dalsın
Uyusun, uyusun, hiç uyanmasın!

Köln, 02.02.1982

Ahmet Terli

Sonsuz sevgi

Ne ben senden geçerim, ne sen benden,
bülbül lse, geçmez asla tek glnden.
Sevgi eksilmez ne benden, ne de senden,
eksilmez, bu bedenden can eksilmeden...

Ben yanarım, sen yanarsın aşk ateŐinden,
aŐkımızın ateşi bitmez sevgimiz bitmeden.
Őmeyecek bu evren güneŐ sönmeden,
sevgimiz bitmez, can bedeni terketmeden...

Tüm insanlar çoĐalmıŐ bu ilhi sevgiden,
Adem baba ile Havva ana ilk çifttir seven.
Sevenler hiç bitmez döndükçe bu evren,
Allah` tır tüm insanlara sevmeyi emreden...

Ne ben senden geçerim, ne sen benden,
bülbül yanmıŐ hep gln aşk ateŐinden.
Ben ki, gelmiŐim Havva ile Adem` den,
Sevgim bitmez, canım beni terketmeden...

Ahmet Terli

Şiirlerim okunsun

Eğer Yarım, bir gün bu dünyadan gidersem,
Şiirlerim dillerden düşmesin, unutulmasın.
Sen de Gülüm, benden sonra arkadan gelersen,
Bu sevgi, Kerem ile Aslı gibi şiirlerimle anılsın!

Her fani gibi ben de bir gün elbet giderim,
Sakin ha, gözyaşların döküp ağlamıyasın!
Her giden gibi ben de geri dönmeyeceğim,
Arkamdan dualar et; karalar bağlamıyasın!

Ne gözyaşı, ne yas tutma beni geri getirmez,
Ne giden ilkim ben, ne de son giden olacağım.
Sen de gitsen; kimler gitmedi ki, gitmeler bitmez,
Ama ben geride kalan şiirlerimle yaşayacağım.

Ne köşküm, ne sarayım var; olmaz mirasım,
Ne param, ne pulum var; geride bırakayım.
Para ile alınamaz benim sevgi dolu şiirlerim,
Onlar benim en güzel köşklerim, saraylarım!

Gün gelir de bir gün terkedersem şu dünyayı,
Şiirlerim; sevenlerin, sevilenlerin tercümanı.
Güzel söz, tatlı dil; gerisi dünyanın yalanları,
Şiir sevenler hiç unutmasın bu şiirleri yazanı!

Köln, 16.04.2005

Ahmet Terli

Yabancı memleketim (Tarsus'um)

Tam onüç yıl sonra
bindokuzyüzyetmişyedinin Baharında
dolaştım şöyle Tarsus sokaklarında...

Dolaştım bir turist gibi tek başıma,
kimse dönüp bakmadı bana.
Kalmıştım sanki yabancılar arasında,
doğup büyüdüğüm şehrin sokaklarında...

Evler, sokaklar hatıralardan kalma;
Yeni yeni çehreler; gençler etrafımda.
Arayıp bulamadım bir aşına,
yabancı yabancı gezdim
Tarsus sokaklarında...

Çocukluğumun ve gençliğimin,
acı-yoksul günlerimin geçtiği bu yerlerin
kalmamıştı artık eski hali.
Meşhur Tarsus Parkı'nın bile garipliği
sanki tıpkı benimki gibiydi.

Yabancı yabancı ve turist gibi
gezdim, dolaştım o yerleri:
"Ağlarım şimdi sevdiğim o yerlerde" der gibi,
birkaç damla yaş gözlerimde belirdi.
Ve de yine tanımadı hiç kimse bu garibi.

Doğup büyüdüğüm bu şehir unutmuştu beni:
"Gözden irak olan, gönülden de irak olur" misali!

Ama nasıl hatırlasın ki?
Hem sonra BEN gurbetlere gittim,
O beni terketmedi ki!

Köln, Mayıs 1977

Ahmet Terli

Yahya Kemal`i anıyorum

Yahya Kemal`i anıyorum
(02.12.1884 - 01.11.1958)

Tıpkı o şiirinde dediğin gibi:
'Demir almak günü geldiğinde zamandan,
alıp götürmüştü seni o sessiz gemi
çok sevdiğin o güzel İstanbul`undan.'

Sen, İstanbul`un Yahya Kemal`i
Sen, en büyük İstanbul şairi...

Hatırlarım bugün gibi 1958`i:
Lise üçteydik, bir edebiyat dersi.
Vedia Altıok, edebiyat öğretmeni,
sınıfa girdi, üzgün ve gözleri nemli:
'Bugün yola çıktı o SESSİZ GEMİ,
o gemide giden benim öğretmenimdi.'

Sen, İstanbul`un en büyük seveni
İstanbul senin şiirlerinde güzeldi...

Ve de yola çıkmadan biraz önce
dilinden döküldü birkaç hece:
'Ölmek kaderde var,
yaşayıp köhnemek hazin.
Buna bir çare yok mudur
Ya Rabbelâlemin?
Ve düşünür insan bunu gizlice,
ama ne yazık ki yok, yok buna çare...

Sen, en çok İstanbul şairi,
Sen, en çok İstanbul şiirli...

Sen tek yolcu, o tabutla almıştın yol,
o gidişte kalkmamıştı ne mendil, ne de bir kol...
Binlerce kişi dualar etmişti sana bol bol,
ağlamıştı arkandan tüm sevenlerin ve bütün İstanbul...

Biçare İstanbul, ayrılmıştı en büyük seveninden.
Biçare İstanbul bilmez ki artık dönmeyeceksin sen.
Her giden gibi sen de memnunsun ki yerinden,
nice yıllar geçti dönmedin seferinden.

Sen, en büyük İstanbul şairi
İstanbul`un Yahya Kemal`i"
İstanbul senin şiirlerinde güzeldi...

Ahmet Terli